

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn. akt
I S 30/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 18 kwietnia 2024 r.,

odrzuca skargę.

[kf]

UZASADNIENIE

Skarżący M. J., reprezentowany przez adw. A. N., złożył skargę na
naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o:
stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w
sprawie I S 30/23, zasądzenie „od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd
procedując w sprawie skargi uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych lecz
nie mniej niż 6.000 zł” oraz zasądzenie „kosztów zastępstwa prawnego” (pisownia
oryginalna). Jednocześnie wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych, a także o
wyłączenie od rozpoznania sędziów Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) nie przewidują możliwości wniesienia skargi na przewlekłość postępowania, które samo dotyczy skargi na przewlekłość postępowania (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 14 marca 2024 r., I NSP 25/24; z 8 marca 2023 r., I NSP 309/22; z 3 listopada 2021 r., I NSP 185/21; z 11 lutego 2015 r., KSP 1/15; z 3 października 2013 r., III SPP 209/13).

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego taka skarga jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 października 2020 r., I NSP 140/20; z 12 marca 2019 r., I NSP 100/18; z 14 lipca 2011 r., III SPP 16/11; z 20 lipca 2010 r., III SPP 16/10).

W niniejszej sprawie przedmiotem skargi wniesionej przez M. J. jest postępowanie dotyczące przewlekłości postępowania. Z tego powodu, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 397 § 1¹ k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, skarga na przewlekłość jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu.

Konsekwencją niedopuszczalności skargi na przewlekłość jest bezprzedmiotowość postępowania w przedmiocie zwolnienia skarżącego od kosztów sądowych (odpowiednio art. 126² § 2 k.p.c.) oraz badania abstrakcyjnego wniosku skarżącego o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19).

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[ms]

